

Discursus Studenticus ...

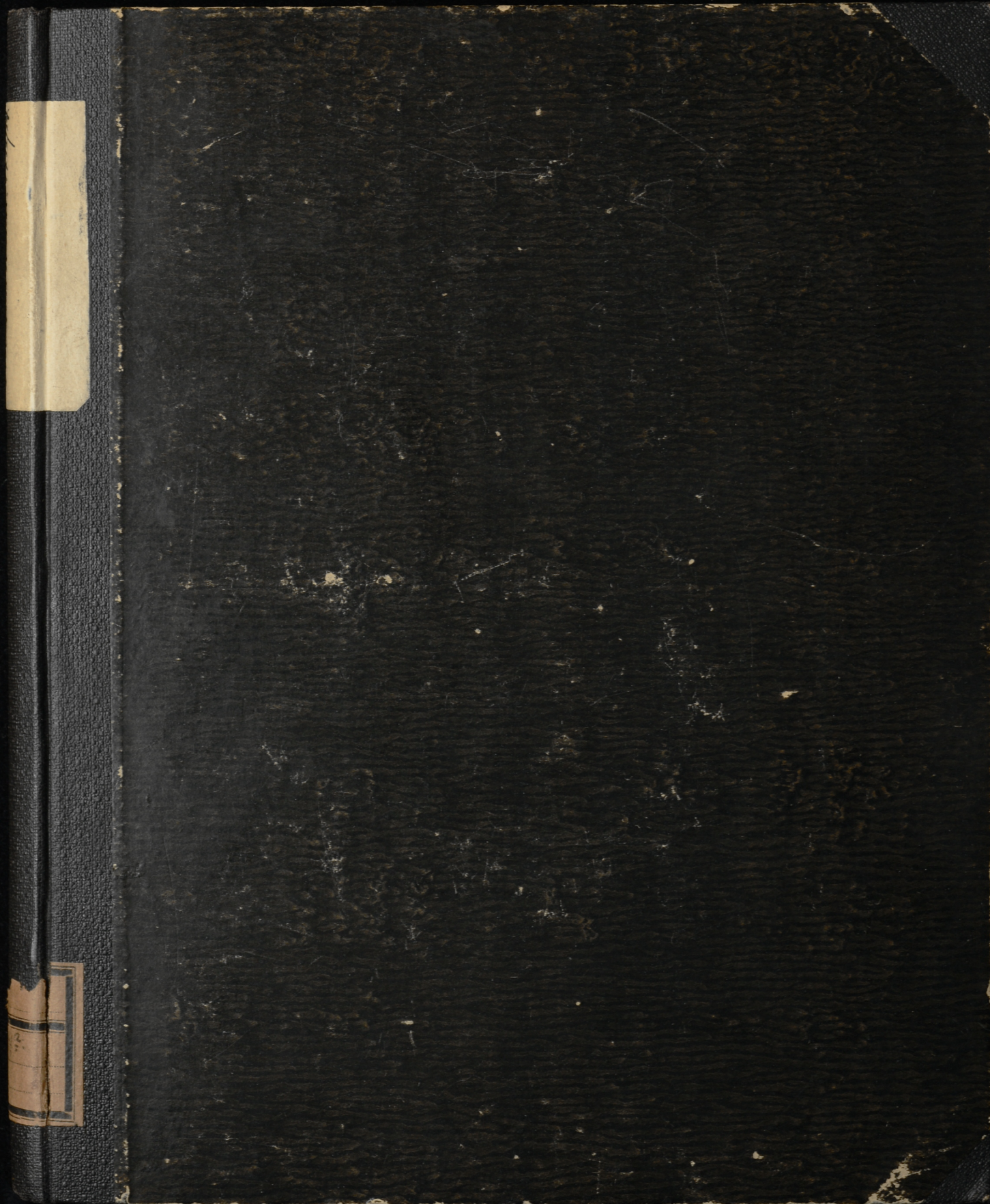
Pensum Octavum : De Magnificentia Rectoris Academici ... Domino Jacobo Carmonio, Jcto ... Insignia Academica Anno MDCCXXXIV. d. IV. Maji Maxima Cum Magnificentia septima jam vice acceptanti inscribebant Pomerani

Rostochii: Adler, 1734

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn828612226>

Band (Druck) Freier Zugang

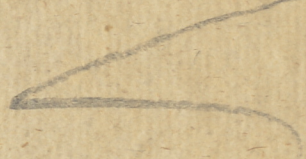

MK-7973^a.

262

Fr. Bachmann

15 Briefen

1732-75

Wol micrum

U. - Bibe hat unsern Teil!

PENSUM OCTAVUM

ΔΙΑΝΟΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟΙΧΕΥΤΙΚΟΥ
DE

MAGNIFICENTIA
RECTORIS ACADEMICI

VIRO

MAGNIFICO, CONSULTISSIMO, EXCEL-
LENTISSIMO

D O M I N O

JACOBO CARMONIO,

Jcto & Antecessori Longe Celeberrimo, Consistorii
Ducal. Megapol. Directori & Consiliario Gravissimo, Pan-
dectarum Professore Ordinario Famigeratissimo, Amplissi-
mæ Facultatis Juridicæ hodie Decano, nec non Colle-
gii Ducalis & FCtis suæ Seniori Venerando,

INSIGNIA ACADEMICA

ANNO MDCCXXXIV. d. IV. MAJI

MAXIMA CUM MAGNIFICENTIA

septima jam vice

acceptanti

inscribent

P O M E R A N I.

ROSTOCHII,

Typis JO. JAC. ADLERI, SEREN. PRINC. & ACAD.

Typographi.

SECTIO PRIOR.
DE
MAGNIFICENTIA
IN SENSU GENERALIORI,
§. I.

SI unquam differentiae quaerendae sint in iis quae sunt συγγενῆ
sive ὁμογενῆ, certe in affinitate Liberalitatis & Magnificentiae
sunt investigandae, quippe certe nimia harum cognatione non ve-
reris tam, quam recentioris Philosophiae & Sapientiae humanae ORA-
CULA, quo heroico praedicato maectat AUG. BUCHNERUS (a) HU-
GONEM GROTIUM τὸν πᾶν, dum magis gradualiter quam for-
maliter & specificè istas differre sibi finxerunt, falsa sunt. Ad obrussam
παιδείας moralis autem omnia pensitanti & examinanti inducitur sat
luculentior διαφωρία Specifica rationes diversimodas agendi sup-
peditans.

(a) In Epp. Part. I. Ep. XXI. p. 37.

§. II. Conveniunt autem μακρῶς in uno tertio quod hic quidem
facit objectum generale sive χηματα; Quoad quale toto coelo dif-
ferunt, cum hic dentur δαπάνη quae sunt in specie sumtus magni, di-
gnitatem & splendorem eximium ut comites secum necessario con-
iunctos circumducentes.

§. III. Sic enim sumtus illi splendidi non tam in privatam, quam
publicam vergunt utilitatem, quae sese exerit vel in *Sacris* vel in *Ci-
vilibus* seu *profanis*. Ad *Sacra* exornanda olim spectabant *Anatbemata*
sive *donaria Atheniensium*, & id genus alia, puta *Prochotrophia*, *Orpha-
notrophia*, *Brephotrophia*, *Nosocomia*, *Xenodochia*, *Gerontocomia* &c. de
quo GEORG. SCHÖNBORNERUS (a) in partem hujus Decoris
Magnifici venientia, quibus honorem Deorum magnificare allabo-
rabant; ut Bibliothecas multorum Ingeniorum & monumentorum si-
delissimas vindicatrices jam non attingamus.

(a) In Libb. Politicorum Lib. III. Cap. XVIII. p. 209.

§. IV. In *Civilibus* Athenienses penes deprehendere licet Magni-
ficentiam quadruplicis generis observante GIPHANIO (a) quo refe-
rebat 1) *χωρηγία* i. e. subministratio apparatus Scenici; 2) *ἐστία-
σις Φυλῆς* prandia & epulae tribunitiae; 3) *τελεγεργία* munus in-
stru-

struendarum navium bellicarum ; 4) γυμνασιαρχία præfecturæ & impensæ, quæ fiebant in ludos palæstricos, Gymnicos &c. Cui merito & annumerandum putarem Enophthalmismum nec non torneamentum ab ERICO DANORUM REGE, hic ROSTOCHII exhibitum MAGNIFICENTISSIME, ceu descriptum reperis apud CHRISTOPH. WOLDENBERGIUM (b).

(a) Lib. VI. 3. p. III. (b) In Diss. Jurid. de Majuma ad L. unic. C. Lib. XI. Tit. XLV. Thef. VIII.

§. V. Felicissimi Atheniensium in hoc æmulatores fuerunt Romani famam Magnificentiæ ab ipsis fere ortus sui teneris annis & incunabulis venantes, quò elogio eos ornat SALLUSTIUS in Catil. (a) *cum domos atque villas urbium mirum in modum edificatas gloriâ, delubra Deorum pietate decoraverunt.* Quocirca testante FLORO (b) meriti sunt, ut Legati Pyrrhi, Roma redeuntes Regi suo interroganti, quid de hostium sede sentirent? Urbem templum sibi visam, Senatum Regum confessum esse confiterentur, ut alto premamus silentio quæ PLINIUS (c) refert de Trajani foro.

(a) Cap. XII. (b) Lib. I. Cap. XVIII. §. 20. (c) In Paneg. Cap. LI.

§. VI. Qua sumtus principales & primarios Magnificentiæ hæc satis sunt. Ad minus principales & secundarios quod est, ubi sumtus splendidi & magnifici licet, privatis tamen dignitatibus augendis & condecorandis magis impenduntur jamjam utroque accelerantes gradum festinamus, eos declaraturi. Horum censui vero annumerandæ forsitan erunt Magnificentia Principum in remunerandis Ministris de se bene meritis, de qua RECTOR MAGNIFICUS (a) Splendiditas nuptiarum, solennitas funerum, vestium elegantia & quæ sint alia.

(a) In elegantissimo discursu Juridico de Remunerationibus Principum erga Ministros præprimis ob benemerita in Specie Cap. II. & IV. per tot.

§. VII. Missis itaque Remunerationibus Principum Magnificis, de splendidis nuptiis ut prolixiores simus, jam nostra non fert ratio nec scopus, nisi ut illum certe nec liberalitatis, nec magnificentiæ laude æstimari volentem EUCLIONEM PLAUTINUM (a) Senem triparcum adducamus. Qui cum liberior exporrecturus frontem & in nuptiis filiaæ fædo avaritiæ nexu exauspicatus videri veller, patiebatur

tiebatur, ut tandem cupido ejus animum occuparet, vel umbram munificentiae, (qui magnificentiae?) nummis tam arcte, tam sollicitè corrasis scenerandi, sic namque

*Volui, inquit, animum tandem confirmare hodie meum,
Ut bene haberem filia nuptiis.*

A qua tamen misera nummorum servitute quam longissime aberat GERMANICUS ad vivum sane magnificentiam ARISTOTELIS (b) exprimens, quod dum Galli, Itali & Hispani arma, equos, aurum offerebant, laudato eorum studio armis modo & equis ad bellum sumtis pecunia propria militem juvit. Id quod & Romani fecerunt erga Neapolitanos & erga Regem Macedoniae PHILIPPUM, referente LIVIO (c) legatis gratiae actae pro munificentia curaque; patera, quae ponderis minima fuit, accepta, ceu asserit ARNOLDUS CLAPMARIUS (d). En itaque Munificentiam, Magnificentiam ab utriusque parte! Sic non illa sibi hanc, sed haec sibi illam obstructam reddebat. Quod omnino consultius & fatius. De caetero quoad magnificentiam nuptiarum duo illustria Specimina affert JOH. JOV. PONTANUS (e).

(a) Pl. Aul. Act. 2. Scen. 8. v. 1. (b) IV. Ethic. C. IV. & V. (c) Lib. XXII. (d) In Conclusionibus de Jure Publico Disp. I. Concl. CXXI. p. m. 40. (e) Lib. de Magnificentia Cap. XVI. ad finem subjiciens: Nesciam an sol in hoc magnificentiae genere quidquam viderit magnificentius?

§. VIII. Vivi huedum cum simus solennitatem funerum superfedentes, in deliciis tamen omnino habemus annotasse Magnificentiam CHRISTINÆ gl. mem. REGINÆ SVECORUM, quam in Monte Brunconis Sepulchro RENATI DES CARTES magnifice exornando praestitit, cujus ossa & postea Lutetiam Parisiorum transmissa in templo S. Genevieve Epitaphio marmoreo & plane magnifico condecorata cernere juvabit, de quibus Clariss. M. JONAS B Å N G (a).

(a) Diff. Acad. I. de Monte Brunconis §. III. p. 42. seq.

§. IX. Paucissimis Magnificentiam in vestitu ponderaturi sumus per indirectum qua Misocosmiam Magnatum. Si dicere nos oportet quod res est, nobis non juxta est, num in Magnifico βαναυσία ἢ ἀπεροκαλία, an vero μικροπρέπεια deprehendatur. In melius sane

sane interpretabuntur Principis Luxum vel insolentiam, quam for-
ditiem. Et peccet consultius in excessu, quam in defectu. Utrum-
que quidem taxandum, ast posterius magis. E recentiori memoria
arcessamus LUDOVICUM XI. Francorum Regem, hic ut aliorum
Principum Magnificentiam proculcarer cultum ac vestitum for-
didissimum affectavit pileo præpingui imagunculis & cochleis
sqalenti, veste lanca vilissimi pretii ac tetrici coloris. Exstabant in
publicis rationibus duo capita, quorum altero viginti asses expensæ
ferebantur, ut thoraci regio brachialia nova consuerentur; altero
denarii quindecim, ut axungia ocrea regalia ungerentur, quomodo
scribit BODINUS (a) addens hanc ἐπιχρησιν: *ea res peregrinos ad
principem aspernandum & subditos ad deficiendum excitare consuevit.*
Et quid mirum?

(a) Lib. VI. de Republ. Cap. 2. p. 1059.

§. X. Quod & Magnificentia sese ostendat in officio recipiendõ-
rum in hospitium & dimitendorum, liquet. Præprimis ut hospites
benigne & hilariter exceptos pro facultate præstitis amice dimittas.
Quo intendit digitum HOMERUS (a) illo vetusto:

Γῆν Ξείνων παρέοντα φίλων, ἐδίλοντα δὲ πεμπῶν.

Quam ob rem omnino suaviter sonat, quod TACITUS (b) de
nostris majoribus Germanis affirmat, quod scilicet nulla alia gens
convictibus & hospitibus magnificentius indulserit &c.: Quid? quod
fert quoque hic locus laudare Magnificentiam CIMONIS, Atheni-
ensis privatos lares in publicum velut hospitium vertentis, quod
civibus juxta atque hospitibus pateret, cumque locis compluribus
prædia hortosque haberet, nunquam eis custodem imposuerit fru-
ctus servandi gratia, ne quis impediretur, quo minus ejus rebus,
quibus vellet, frueretur, teste CORNELIO NEPOTE. (c)

(a) Odyss. O. vers. 74 (b) In Libello de Germanorum moribus
Cap. XXI. (c) In vita Cimonis.

§. XI. Supereset equidem hic insinuare magnificentiam, quæ ob-
servanda est in ædificiis exstruendis cujus CICERO (a) mentionem
injicit, monens Magnifico adhibendam esse dignitatis & commodita-
tis diligentiam in ædificando. Verum enim vero cum tantum abest,
ut videamus priscam & simplicem *Pastoria Secta* integritatem apud

Romanos olim vigentis, ut magis ædes Magnificentiae congruentes dentur, proinde de his altum instituimus silentium.

(a) C. de officiis Cap. XXXIX.

§. XII. Qua differentias residuas liberalitatem & Magnificentiam intercedentes, plura invenirentur afferenda, praesertim si haberemus respectum non tam Magnificentiae in sensu abstractivo, quam concretivo, ubi sic officia Magnifici certis attributis & circumstantiis definitum ratione *persona*, quam hic oportet esse *ευγενή και ενδοξον*, ut operibus suis magnificentiae jubar affundat; tum *opum jam partarum*; tum *rationis vite*, ut ne cum magna haut raro Magnifico immineat invidia tempestas, victas manus det, sed auctoritate splendidus praecellat. Breviter: Quicquid in hominibus privatae fortis audit liberalitas, illud in Principibus dicitur Magnificentia annotante BOECLE-RO (a) & BODINO (b). Proinde limen sectionis Posterioris salutantibus sic satis.

(a) In Ethic. tit. de Magnificentia. (b) l. c. L. V. p. 367.

SECTIO POSTERIOR.

DE

MAGNIFICENTIA

IN SPECIE

RECTORIS ACADEMICI,

§. I.

Penitissime intima humanae naturae penetralia perspexisse videntur, pronunciantes, omnem animi voluptatem in eo sitam, quam quis haberet, ut cum aliis sese conferens magnifice de se ipso possit sentire, assentiente NICOLAO LUNDIO (a). Habet enim venerationem justam quicquid excellit magnificentia, & ex Judicio hominum constituitur valor personarum in communi vita, juxta quem aptae sunt aliis exaequari aut comparari, anteferri aut posthaberi (b). Proinde nulla res tanti sit aut ullum commodum tam expetendum, teste CICERONE, quam ut viri BONI splendor ac nomen magnificentum non amittatur, praesertim RECTORIS ACADEMICI, qui quasi magni corporis magnus animus, a quo vitalem spiritum trahunt & salutare regimen accipiunt tot Studiosorum Miriades, nil ipsae per se futu-

futurae, nisi ludibrium audacis violentiae, ceu asserit ANTON, AEMYLIUS (c).

(a) In Diff. de ambitione honesta §. 2. (b) Novell. præfat. & Cap. 2.
(c) In Diff. Politic. IX. de Iracundo Rectore populi p. m. 201.

§. II. Ex quibus jam forte apparet, non esse animo, multum de magnificentia fari eo in significatu, quo reperimus apud JUL. CÆSAREM (a) sumi, cui populi dicuntur magnificentiam exhibuisse; Nec de Regia magnificentia, quæ occurrit in CURTIO (b) sollicitos magnopere esse; neque Venetorum magnificentiam attingere, qua ipsos maectat Acutissimus ac Ingeniosissimus OWENUS (c); multo minora recipere propinanda de magnificentia vocis ac sermonis ceu quarto specimine quasi virtutum in Principibus cultum magis, quam amorem accelerantium, quomodo tradit ERICUS MAURITIUS (d); Tantum & abesse, ut meminerimus magnificentiae ludorum, quæ infinuatur a JUSTINO (e) ut potius dicendum sit de magnificentia RECTORIS in specie ACADEMICI.

(a) Lib. IIX. de Bell. Gall. Cap. LI. 3. (b) Lib. IIX. Cap. 13. §. 20.
(c) Libr. Epigrammat. pag. 31. n. 18. (d) In Diff. Juridic. de potestate Principis, Lege Regia & Jurisdictione, Thes. VII. (e) Lib. IX. Cap. VI. 3. p. III.

§. III. Ad originem quod attinet MAGNIFICI RECTORIS ACADEMICI, omnino pauci sumus, præsertim cum hæc spectat ad ipsam cujuscunque ACADEMIÆ foundationem, de quibus pluribus GEORGIUS SCHÖNBORNERUS (a) ubi syllabum florentissimarum in Germania, Gallia, Hispania, Anglia &c. Academiarum adjicit. Queritur autem hic: A quonam dependet MAGNIFICENTIA RECTORIS ACADEMICI hujusque jura? Præterdit quidem Papa sibi hujus approbationem arrogare. Ast apage! Nam illa merito spernenda est Jurisdictio, quæ extra territorium Jus dicentis exercetur l. fin. ff. de Jurisd. Dependebit ergo ea ex autoritate SUMMI PRINCIPIS.

(a) Politicor. Lib. IV. Cap. IV. p. 293.

§. IV. Nomen itaque MAGNIFICI maximæ esse æstimationis, vel ex hoc liquet, quod JULIANUS ille MEDICES autore JOVIO in vita LEONIS X. in Rempublicam Florentinam reductus singulari comitate & humanitate DOMINI & MAGNIFICI nomen declinaverit, referente ARN. CLAPMARIO (a). Quid? quod RECTORI
MAG,

MAGNIFICO PRAGENSI ex reverentia cessisse dicitur CAROLUS IV. IMPERATOR ROMANUS gl. m. teste NIC. HIERON. GUNDLINGIO (b). Ut taceamus nec Principes pudere hujus nominis, cum dicantur RECTORES MAGNIFICENTISSIMI, quorum quae hanc Almam, magnum numerum adduxit summa observantia colendus FRANCISCUS ALBERTUS ÆPINUS (c) item B. JOH. NIC. QUISTORPIUS (d).

(a) Lib. VI. de simulacris Imperii Cap. VII. p. 284. (b) In den ausführlichen und vollständigen Discours über dessen Abriß einer rechten Reichs-Historie Period. VII. von Rudolpho Habsp. bis auf Carl IV. S. 404. p. 824. (c) In Schediasm. Hist. Politico, de RECTORIBUS ACADEMIÆ ROSTOCHIANÆ MAGNIFICENTISSIMIS atque ILLUSTRISSIMIS, p. t. (d) Programmate in solenni incarnationis Filii Dei Secul. XVII. festivitate ultima proposito, ubi historiam amantibus decurrentis Sec. XVII. memorabilia ACADEMIÆ NOSTRÆ insinuat & brevissimis potiora ex matricula juxta seriem RECTORUM MAGNIFICORUM isto Seculo sollemnissima Magnificentia inauguratorum enarrat.

§. V. Allucet sane & ex hoc fundamento splendidior MAGNIFICENTIÆ RECTORIS nimbus, quod JUSTINIANUS, ceu ipsa inspectio literarum docet, egregiam constitutionem de Methodo Jus docendi Pandectis præmissam, Professoribus Juris ACADEMIÆ BERYTHIENSIS & CONSTANTINOPOLITANÆ, non tanquam hominibus de Schola, uti hodie Adulatoribus aulicis moris esse afolet, sed VIRIS maxime ILLUSTRIBUS ceu ipsos appellat, inscripserit, testante RUDOLPHO HEINRICO REDEKER (a). Quando autem hodie PROFESSOR JURIS ubique gentium CELEBRATISSIMUS insuper RECTOR MAGNIFICUS electus (a) ac constitutus est, nonne vocetur ILLUSTRIOR, quin imo ILLUSTRISSIMUS? Omnino. Præsertim cum nullum aliud imperium hujus comparetur. Erit enim semper Par dispar.

(a) In Programmate ad Disput. Inaugur. Juridic. DN. GEORGII WILFÛ de Errone calculi disputantis.

§. VI. Insignia Academica augent quoque Magnificentiam RECTORIS ACADEMICI. Sic enim præferuntur in actu solenni ac MAGNIFICO ACADEMICORUM COMITATU duo argentea eaque auro quoad partem superiorem & inferiorem obducta, SCYPTRA, quo genere insignium & Reges & Principes utuntur. Quid autem

autem hæc sibi aliud volunt insignia duo, quam ut ostentetur *αυτοκρατορ*
γία his ipsis Magnificentiae Regiae. Dicuntur & alias FASCES
 ACADEMICÆ, Quarum origo debetur Romulo, qui sibi fasces XII.
 præferri iussit, aliam licet faciem habentes, Auctore GELLIO (a).
 ANNULUS AUREUS & ipsi traditus, quo utitur in creandis
 Doctoribus omnium facultatum, in signum traditæ potestatis,
 quemadmodum legitur in CURTIO porrectione Annuli aurei *He-*
phestioni concessisse potestatem ALEXANDER; ut VESTEM
 REGIAM PURPUREAM, cujus segmenta ac frustula, ne qui-
 dem venire debebant ante constitutionem & concessionem LEO-
 NIS teste BECMANNO (b) maxime cum usum purpuræ Impe-
 rator sibi suæ domui vindicaverat, eo quod videretur Eminen-
 tiæ & Magnificentiae ejus adversari, eodem cultu privatos, quo Prin-
 cipem conspici referente M. JOH. BEHMIO (c) transeamus, qua
 tamen PRIMUM LIPSIENSIS ACADEMIÆ MAGNIFICUM RE-
 CTOREM JOHANNEM OTTONEM de MÜNSTERBERG,
 S. S. THEOL. DOCT. exornatum tibi sistit atque exsculptum
 AUTOR ANONYMUS (d); aliis insignibus hujus Commatis Re-
 giis peplo silentio involutis.

(a) Lib. II. Cap. XV. (b) Syntagm. Dignit. Differt. VII. Cap. I.
 §. 7. pag. 702. (c) Exercit. Histor. de Encausto Imperato-
 ribus olim Sacro §. V. pag. 17. (d) *Der Vergnügung müßi-*
gen Stunden P. I. pag. advers. præmissa Titulo.

§. VII. De Imperio RECTORIS MAGNIFICI quæritur *quale?*
 Si dicendum quod res est, habet R. M. Imperium non merum
 sed mixtum *Auth. Habita. Ne Fil. pro Patr.* verb. Delictum I. De-
 bitum, quod confirmat SAM. STRYKIUS (a). Ut adeo utatur
 jure clericorum observante LINDEMANNO (b) statutis locali-
 bus non adstrictus asserente COTHMANNO (c). Id quod &
 qua VARNIACÆ & GRYPHISWALDENSIS ACADEMIÆ RE-
 CTOREM MAGNIFICUM apparet, dum juri Lubecensi in his civi-
 tatibus licet receptæ, non ligatur. Tantum quippe ex jure alieno hic
 valet, quantum observatum. Nec præjudicant mores Civitatis juris-
 dictioni exempto, Autore DAV. MEVIO (d). Quid? quod licet & ali-
 quando R. M. ut agat Judicem in propria causa H. H. CONAU (e).

(a) In U. M. ff. Lib. II. Tit. I. §. XIV. p. 187. (b) In Discurs. de
 B Histor

Histor. Juris Theol. 75. (c) In Respons. Academic. 10. Num. 2.
 (d) In Comment. ad Jus Lubec. Quest. prælimin. III. Num.
 25. 26. p. m. 33. (e) In Diff. Jurid. de Competente Judice in
 propria causa Cap. II. Class. II. §. 3. pag. 18.

§. VIII. Coruscet & radiis splendidissimis MAGNIFICENTIA
 RECTORIS in eo, quod in Academiis quæ *Lugduni Batavorum*,
Gröningæ, *Francquera* &c. vigent, nulla unquam inauguralis dis-
 fertatio sive Theologica, sive Juridica, sive Medica, solem salu-
 tet, cujus frontispicium non præ se ferat Autoritatem RECTO-
 RIS MAGNIFICI expressum. Efferenti: *Postulatur*, propriam si-
 bi faciat inductionem evolvendo omnes & singulas dissertatio-
 nes inaugurales. In quonam autem magnificentius MAGNIFI-
 CENTIA RECTORIS splendescat, quam in concedendis & con-
 firmendis Honoribus Doctoralibus cum Doctor Nobili genere sit
 præferendus, indigitante CHRISTIANO WOLDENBERGIO (a)
 nedum JOHANES DUX MEGAPOLEOS gl. m. Parisiis assu-
 ferit gradum DOCTORIS Theologiæ, unde Historicis JOHAN-
 NES κατ' ἐξοχήν THEOLOGUS audit.

(a) In positionibus Politicis dissert. supra citata annexis posit.
 XIX. ubi notandum, nos non cum WOLDENBERGIO τὸ
Nobili explicare in casu ablativo, sed tantum in Dativo.

§. IX. Nec minori splendescit nimbo Magnificentia RECTO-
 RIS ACADEMICI in solennitatibus JUBILÆORUM, CONVI-
 VIORUM DOCTORALIUM, PRÆCEDENTIARUM, INTRO-
 DUCTIONIS alicujus Autoris, qui in Scholis PROFESSORUM
 publicis explicetur, quale exemplum habemus in ARISTOTELE,
 qui PETRO RAMO relegato Parisiis Anno MDCI. solennitatibus
 Magnificentissimis, tympanis puta & tibiis introductus locabatur
auf dem Meister-Sessel, ceu refert ex LAUNEJO de ARI-
 STOTELE pag. 179. Edit. Paris. JOH. WILH. ZÆROLD

(a). Ut ne attingamus chorum STUDIOSORUM ROSTOCHI-
 ENSIUM (b) RECTORI MAGNIFICO Musicam magnifice ador-
 nantium, qui solenni oratione peracta omni magnificentia excepti,
 postmodum sese de meliori commendantes splendidissima remeti-
 untur processione. Accedit illud magnificentissimum: VIVAT
 RECTOR MAGNIFICUS, VIVAT **BOCZ!!!** Ut præter-
 mittam

mittam Carmina Studiosorum nitidissima RECTORI MAGNIFICI
CO inscripta.

(a) Quos immeritos vocat LYMNÆUS halbe Papeu, cum potius ab irata plebe animo injuriandi appellari assolent: Papeu absque addito: halbe, ceu tradit Celeberrimus J. H. SI-BRAND in Diff. Juridic. de foro Clericorum privilegiato §. 1. n. 4. pag. 3. At instituant THEOLOGIAE STUDIOSI actionem injuriarum, in NOS Themidis castra sequentes ista affectio non cadit.

§. X. Nos POMERANI MAGNIFICENTIAM TUAM, RECTOR MAGNIFICE, non satis admirari valentes, obstupescimus sane ad SCEPTRA TUA quidquam contribuere, quo TUUM NOMEN MAGNIFICUM maectemus, timidi nimis, ne tantum absit, ut *fnis* sit felix faustusque, ut magis *medium* ipsum, quo utimur, statim impingat in *initio*. At enim vero quicquid est, appareat saltem hæcce INSCRIPTIO, quæ cum non secum quidquam MAGNIFICENTIÆ vehat, saltem a TE benigne ex-cepta aliquid consequetur:

JACOBUS. CARMONIUS.
RECTOR. MAGNIFICUS.

Sanctissima. Neceffitudine.

Omnes. Omnium. STUDIOSORUM. Caritates]

Unus. Solus. Totus,

Complectitur.

HIC.

Omnium. Civium.]

Spes. Fortunas.

Libertatem.

Ipsa. Chariores. Vita]

Continet.

H U J U S.

Cura. Paterna.

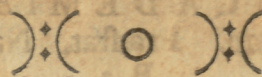
A C A D E M I Æ.

Salvam. Præstat. Navim]

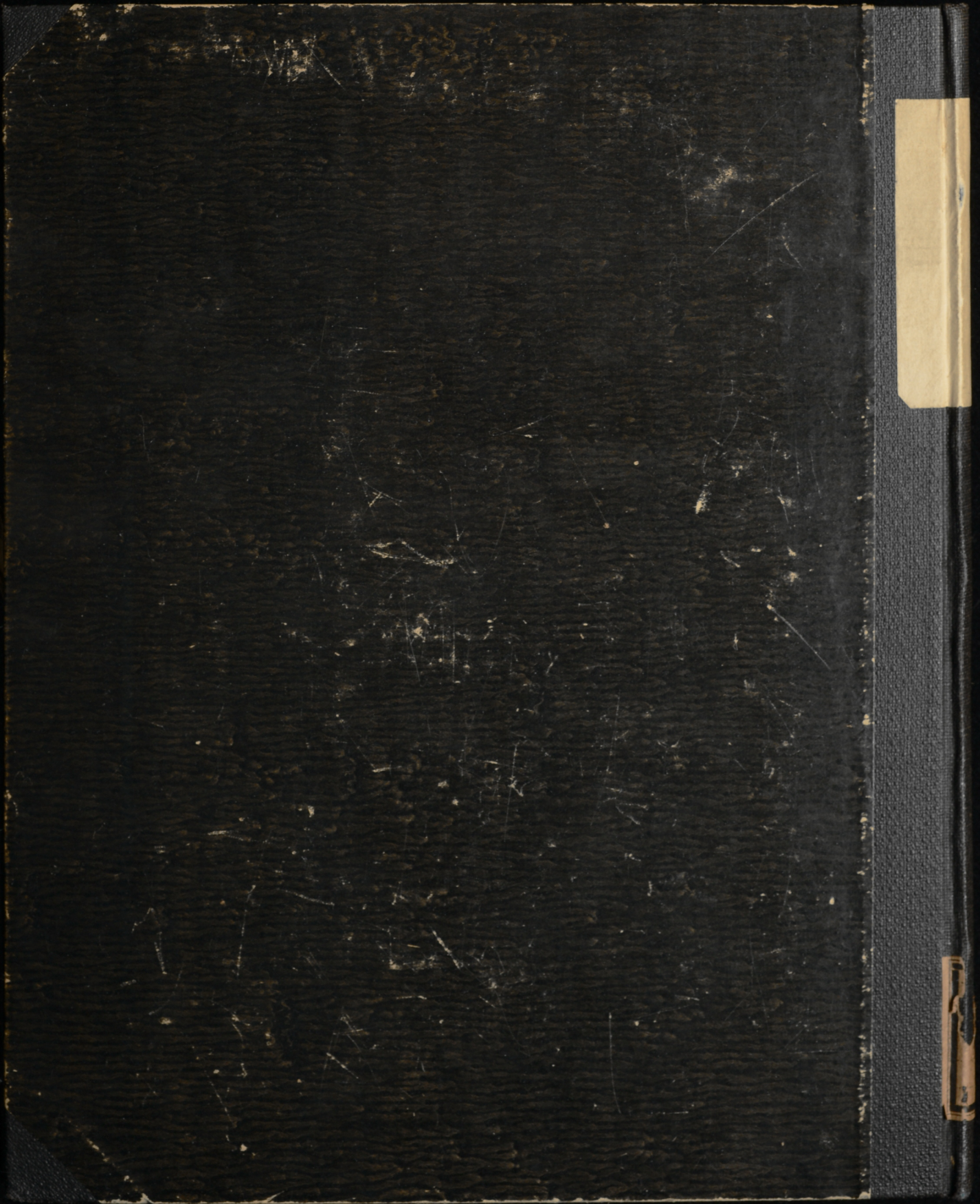
B 2

In

In,
Turbido, Rerum. Humanarum. Oceano.
Variis. Jactatam. Fluctibus.
HUIC.
Omnis. Bonus.
Vel.
Novissimum. Impendit. Spiritum.
HUNC.
Prætexa. Induta.
Publico, Profuturum, Bono.
Arctissimum. Amoris. Mutui. Vinculum.
Quo.
Ipsa. Constringit. Natura.
UNIVERSITATEM.
Individuo. Complicatam. Nexu.
Alter. Ut, Alteri.
Suorum. Partem. Annorum.
Consecret,
Ecce!
AB. HOC,
Ut. Sydera. Extra. Nubem. Ita. Sine. Persona.
Putante, Animum.
Genuina. Vitæ. Integritas.
STUDIOSORUM.
Eundem. Qui. Fronti. Colorem,
Submoto. Linguae. Tectorio
Maledicto. Verborum. Involucro.
Omnem. MAGNIFICENTIÆ. Gratiam.
Conciliabit. Sibi, Habebit.

...na classis sit homo, ut loquar verbis H. OLIVA-
...aspera ad astra itur per varios casus per tot di-
Fortis autem hic poscitur animus, mortis terrore
...um vitæ extremum inter munera naturæ ponat
...ne dolores, nesciat irasci, nihil cupiat, & potiores
HERCULIS ærumnas ducat sævosque labores &
...is & SARDANAPALI cœnis. En Nobilissimum

ut. de Numeri Quinarij Excellentia §. IX. Juncto Pen-
cursus Studentici de Studiosi Monasterio Academi-
§. 4. ubi nostro scopo hic inservientia plura in no-
tunt.

§. II.

...r NOBILISSIMO ex se nato inest Epictetis, So-
Senecæ, Bruti, Catonis. Philosophiam habet ca-
lem, i. e. Sie ist im Kopff und nicht auf den
... non μερικῶς & in tantum, sed ὀλικῶς & in to-
vit in mundo, quasi extra mundum, infra coc-
oelum, ne qua pavidum feriant minæ, si fra-
... Loquimur autem præprimis de Politico eeu
quem quidem sat aperte indicat §. III. Sect. II.
in tempore Stultitiæ omnium vitiorum matrem,
ubitu & commodo erigi. Divites ignobiles ocu-
Magnanimæ paupertatis ipsum non pudet.
virtuti und gebrauchet sich einer Philosophischen
hen Freyheit. In mundo est nonnisi accidens.
um NOBILISSIMUM ad ἀπαθείαν i. e. Nichts
ydens = Befreyung, naturalem bonitatem, &
em ducentia. Cum his autem conjunctam de-
benes animum fidelissimum.

§. III.

...emque nunc fidelissimum putat je ehrlicher,
... respicit propria, non Personalia. Studer fi-
... en wackern und edleren Manne decenti. Uni

B 2

contra

